

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 10. Omnes calamitosos se reos agnoscere debere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

Etiam tunc illo refragante, apparuit quoque lippitudo oculorum: Tum isti, iam tres dabis nummos, inquit. Egone? ait ille, pugnabo potius. In lucta illa detecta est hernia quoque. Tum exegere tandem nummos ab eo quatuor, qui si unum dedisset, liber ire potuisset. Sic plurimi leuibus malis impatienter toleratis, grauiora, & con- duplicata sibi accersunt; quemadmodum fertur Laomedonti quondam accidisse, qui equis traditis, quos Herculi promiserat, se, & suos conseruare potuisset, quibus denegatis, non illos postea solum, sed etiam urbe vi capta regnum amisit. Pari pacto, qui castigari a Deo nolunt, ob sua delicta, nihilominus castigantur, & regnum insuper calororum amittunt.

§. X.

Omnes calamitosos se reos agnoscere debere.

At culpam non agnoscis? Nec Ephraem agnouerat; beneficium fuit, plecti, ut agnosceret. Multi periculosissime agrotant, qui se sanissimos arbitrantur. Primus sanandi gradus est, morbum patefacere. Deus dicere potuit: *Quis me arguet de peccato?* Nos Ioan. 8. id dicere non possumus. *Quis enim,* ait S. 46. Augustinus, *non agrotat in hac vita? quis non* S. Augu-
stin. in
longum Psal. 102.

longum languorem trahit? nasci in hoc corpore mortali, incipere agrotare est. Insanus est, qui hîc se sanum iudicat. Si dixerimus quoniam non peccauimus; mendacem facimus eum, & verbum eius non est in nobis. Quis me arguet de peccato? ais. Angelus tuus, diabolus tentator tuus, conscientia tua te arguet de peccato: ipsa Dei poena te arguet; quae plerumq; homini scelerum memoriam reficit. Ita fratres Ioseph, post triduanum carcerem, proditores habiti, quamuis nullius sibi prodicionis conscij, locuti sunt ad inuicem: Meritò hæc patimur, quia peccauimus in fratrem nostrum, videntes angustiam animæ illius, dum deprecaretur nos, & non audiuimus: idcirco venit super nos ista tribulatio. E quibus vnus Ruben, ait: Numquid non dixi vobis: Nolite peccare in puerum: & non audistis me! en sanguis eius exquiritur. Diu antè factum crimen sciuerant nondum esse deletum è memoria: cuius omne malum vindictam interpretabantur. Ita & Ionas coorta saua tempestate: Tollite, me, ait, & mittite in mare, & cessabit mare à vobis: scio enim ego, quoniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos. Vtinam & nos hunc spiritum haberemus! quàm æquis animis aduersa omnia

1. Ioan. 1.
10.

Genes. 42.
21.

Ion. 1. 12.

nia exciperentur? Dicuntur de te, quæ
 numquam cogitasti? discute sinum & vide,
 an non & tu de alijs dixeris aliquando, quæ
 non cogitarunt. Suspiciantur te homines
 iniustum, furem, impurum? examina con-
 scientiam, an non & tu talia de alijs fueris
 suspicatus? Fraude circumuentus es? in pe-
 ctore tuo circumspice, an non & alij à te
 fuerint circumuenti. Torum tuum alius pol-
 luit? sed tu quoq; antè torum alterius pol-
 luisti. Deijcit te de dignitate, de loco, de
 officio alius? alios prior ipse deiecisti, aut
 longè designasti grauiora. Sed in hoc aut
 illo facinorum genere iniuriam pateris? in-
 iuriam iniurijs scito fuisse compensandam:
 si nocens esses, de quo accusaris, non anti-
 quum tuum crimen, sed illud ipsum lueres,
 de quo accusaris. Noli ergo Deū arguere de
 peccato, aut de iniquitate, sed te ipsum, si
 exagitaris; culpam agnosce, si pœnam sen-
 tis. Quòd si culpa est tibi occulta, scito ni-
 hilominus à Deo iustissimo neminem frustra
 puniri. Audi ipsum Apostolum: *Nihil mihi* 1. Cor. 4
consciens sum, inquit: sed non in hoc iustificatus
sum, qui autem iudicat me Dominus est. Plus
 vider, quàm tu, ô homo, plus illi crede,
 quàm tibi: & quoties iratum animaduertis,

S. Augu-
stin. lib,
soliloq.
cap. 6.

sancti illius verbis illum placat: *Domine lux mea, inimici mei de me fecerunt quacumq³ voluerunt; percusserunt, nudauerunt, polluerunt, corruerunt, vulnerauerunt, & occiderunt me, quia recessi à te: itemque: Domine quoniam tu es, qui fecisti me, noli exterminare me, tantum cade ut proficiam, non ut deficiam, tantum tunde ut producar, non ut comminuar.* Hoc discrimen est inter testam & aurum; testam cum tunditur, frangitur; aurum etiam tustum extenditur. Sic homines pravi poenis fiunt peiores & pereunt; probati, cum castigantur, emendantur. Et multi malis docti, cum Ephraem mundo nuntium remiserunt; ne rursus peccantibus aliquid deterius contingeret; vel saltem icti sapuerunt.

§. XI.

Alius, qui dubitauit, An Deus esset, carcere emendatus.

Qualem egovirum cognoui, in quo eruditio cum ingenio certabat, qui cum ad perpetuum carcerem damnatus, in se se descendisset, Dei coepit agnoscere iudicia, ac me audiente ingenuè dixit, se in libertate constitutum cogitasse; enimvero, an Deus esset, saepe dubitasse. Carcer ergo, in quem alia de causa coniectus, de qua coniectus non est,